

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113212102
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4113212102.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Vladimíra Pribulu, v spore žalobcu: E.. D. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T., S. XX, zastúpený: JUDr. Marián Ďurina, advokát, so sídlom advokátskej kancelárie Bratislava, Sibírska 4, proti žalovanému: E. Z., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O. pri F., ul. E. Q. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Iveta Muziková, advokátka, so sídlom advokátskej kancelárie Nitra, Farská 39, o umožnenie prístupu k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 12. augusta 2020, č. k. 19C/166/2013-470, takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v celom rozsahu, z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 12. augusta 2020, č. k. 19C/166/2013-470 a konanie z a s t a v u j e.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (do 30.6.2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“ a od 1.7.2016 ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 12. augusta 2020, č. k. 19C/166/2013-470 tak, že: I. Súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietal. II. Žalovaný (ako stavebník) je povinný odstrániť stavby - plot s betónovými základmi, jednokrídlú plechovú bránu a plechové prístrešky z pozemku CKN č. 1957 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 149 m² nachádzajúceho sa v kat. území O. pri F., obec O. pri F., okres F. (pričom pozemok nemá založený list vlastníctva), a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. III. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietal. IV. Žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 3 ods. 1, § 123, § 126 ods. 1, § 127 ods. 1, § 415, § 417 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a § 88a ods. 1, 2 zák. č. 50/1976 Zb, § 1 ods. 2, § 3d ods. 4, § 22 ods. 1, 3 zák. č. 135/1961 o pozemných komunikáciách.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.4.2013 domáhal voči žalovaným (pôvodne E., nar. X.X.XXXX, bytom E. Q. č. XXX/XX, XXX XX O. pri F. ako žalovanému v 1. rade a I. P., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. E. Q. XXX/XX, XXX XX O. pri F. ako žalovanej v 2. rade) uloženia povinnosti odstrániť plot, plechové prístrešky a jednokrídlú bránu z pozemku parc. č. XXXX o výmere 149 m², nachádzajúceho sa v katastrálnom území O. pri F. z dôvodu obnovenia bezpečnosti a bezproblémového prístupu k rodinnému domu žalobcu, aby mal žalobca zabezpečený nerušený prístup a prejazd cez deň a v noci motorovými vozidlami kategórie L, M, N, O, T, C, R, S, P, L S, V. Súčasne sa žalobca domáhal priznania náhrady trov konania.

4. Žalobca v žalobe uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností evidovaných v LV č. XX, okres F., obec O. pri F., k. ú. O. pri F., a to parcely č. 1959/1 o výmere 372 m² - zastavaná plocha a nádvorie

a parcely č. 1959/2 o výmere 45 m² - zastavaná plocha a nádvorie, ktoré nehnuteľnosti nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 2852/2000 - 126/2000. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaní sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností evidovaných na LV č. XX, okres F., obec O. pri F., k. ú. O. pri F., a to parcely č. 1958 o výmere 375 m² - zastavaná plocha a nádvorie a rodinného domu postaveného na parcele č. 321. Žalovaný si postavil plot, plechové prístrešky a jednokrídlovú bránu na cudzom pozemku bez súhlasu stavebného úradu, z parcely č. 1957 si nedovolené ukrojil 29,90 m², čím znemožnil bezpečné prechádzanie osobným motorovým vozidlom svojho suseda (žalobcu) do svojho rodinného domu, vytvorením reálnej prekážky spôsobil zásah do pokojného stavu, prístupovú cestu zúžil o 1 meter. Žalobca sa dvakrát písomne obrátil na Obecný úrad O. pri F., žalovaného oslovil tiež Pokusom o zmiar zo dňa 14.9.2012, obrátil sa i na Slovenskú stavebnú inšpekciu a Krajský stavebný úrad. Až Slovenská stavebná inšpekcia Nitra oznámila vykonanie hlavného štátneho stavebného dohľadu dňa 12.2.2013 o 9:00 hod. a v odpovedi zo dňa 22.2.2013, j. č. 16/2013-SSI 66/1 konštatovala porušenie § 54 stavebného zákona. K parcele reg. „C“ číslo 1957 nie je založený list vlastníctva, pretože vždy slúžila ľuďom ako prístupová cesta a verejná komunikácia. V dôsledku stavebných aktivít žalovaného nie je možný vjazd k rodinnému domu žalobcu nákladným autom ako kedysi, resp. požiarnym autom či sanitkou pri vykonávaní prípadného zásahu. Takto dochádza k znehodnocovaniu majetku žalobcu a oslabovaniu jeho vlastníckych práv neprípustným spôsobom. Žalobca poukazuje na ust. § 123, § 126 ods. 1 a § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, odstránenia plotu, prístrešku a jednokrídlovej brány sa domáha tiež s poukazom na ust. § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

5. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní poukázal na stavbu žalovaného, ktorá bola vybudovaná asi v roku 2008, žalobca má problém dostať sa cez prístupovú cestu k svojmu pozemku a rodinnému domu. Pokiaľ by mala zasahovať zdravotnícka služba, požiarna vozidlo alebo keby chcel svoje nehnuteľnosti rekonštruovať, mal by problém takéto vozidlo dostať k svojmu pozemku. Žalovaný dňa 11.11.2014 sľúbil, že čiernu stavbu odstráni v lehote 14 dní, čo neurobil, toto je písomne zachytené v rozhodnutí Okresného úradu v Nitre. Čierna stavba žalovaného bola vykonaná bez akéhokoľvek súhlasu orgánov štátnej správy a dotknutých organizácií a vlastníkov susedných parciel. Žalovaný si nechal urobiť geometrický plán na zabratý pozemok s tým, že to chcel legalizovať vo svoj prospech bez toho, aby ten pozemok kúpil a bez toho, aby sa pýtal obce. Dňa 12.2.2013 bola na ohľadke Slovenská stavebná inšpekcia, ktorá konštatovala porušenie práva a presunula agendu na stavebný úrad a k starostovi. Podľa vyjadrenia obce O. ide o účelovú komunikáciu. V tej účelovej komunikácii sú inžinierske siete, plyn, kanalizácia a voda. Právny zástupca žalobcu poukázal na oznámenie z Okresného úradu Nitra, kat. odbor zo dňa 17.4.2014, v zmysle ktorého sa podľa neho jasne definujú vzťahy, ktoré vznikli nedovoleným zabratím niekoľkých parciel žalovaným ako sú označované dnes v tarche na LV č. XX v prospech jeho klienta, a to právo prechodu vozom, peši a odtoku vody, čo sa dnes nerešpektuje.

6. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní žiadal žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania, poukazoval na nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu. Pokiaľ jedným z návrhov v petite žaloby je povinnosť žalovaného odstrániť stavbu, zdôraznil, že ohľadne oplotenia, ktoré vybudoval žalovaný, beží doposiaľ neprávoplatne skončené konanie na obci O. pri F. sp. zn. Sp123/2018-004Uh, kde bola vec zrušená a vrátená obci O. pri F. na nové prejednanie a rozhodnutie, a to rozhodnutím odvolacieho orgánu zo dňa 8.8.2018 a v tomto konaní má právomoc tento orgán aj ďalej do právoplatnosti vo veci rozhodnúť. Ďalšia časť petitu žaloby, ktorou sa žalobca dožaduje, aby sa žalovaný zdržal konania na pozemku parcele č. 1957 rôznymi činnosťami nemá žiadne opodstatnenie, námietky žalobcu týkajúce sa nesplnenia podmienok prejazdu rôznymi vozidlami sú nepodstatné, rozhodujúcim je oprávnenie žalobcu vyplývajúce napr. zo služobnosti, poprípade charakteru komunikácie, stavu pred vykonaným zásahom žalovaného na parcele č. 1957. V správe obce O. zo dňa 8.6.2020 sa konštatuje, že obec O. pri F. zastúpená starostkou oznamuje súdu, že nepovolená stavba oplotenia žalovaného neobmedzuje prejazd cez parcelu 1957, na ktorú nie je založený list vlastníctva. Obec ďalej uviedla, že problém spočíva v tom, že podľa identifikácie parciel je parcela č. 1957 rozdelená na niekoľko parciel, ktoré majú niekoľkých vlastníkov a MUDr. P. nemá zriadené vecné bremeno k právu prechodu cez tieto parcely. Právny zástupca žalovaného ďalej poukázal na skutočnosť, že na pozemok môže vojsť sanitka, hasičské auto, azda iba kamión tam nevojde. Žalobca má bránu širokú cca 2,2 metra. Pozemok je široký 2,8 metra. Prednesy žalobcu sú nereálne, je to normálna prístupová cesta, ktorej šírka žalobcu nijako neobmedzuje. V tomto konaní sa predovšetkým zo strany žalobcu upiera pozornosť na parcelu 1957 ako takú, ktorá by mala byť nejaká účelová komunikácia. Táto parcela nie je žiadna účelová komunikácia. Dokonca ani Okresný úrad Nitra, odbor dopravy a pozemných komunikácií, ktorý prerokoval žiadosť Okresného súdu v Nitre o stanovisko k sporu žalobcu proti žalovanému udáva, že nehnuteľnosti žalobcu

a aj žalovaného nie sú v dotyku so štátnou cestou, ktorej cestným správnym orgánom nie je možné a nie je ani v jeho kompetencii posudzovať predmet žaloby t. j. parcely č. 1957. Žaloba mohla smerovať k tomu, aby sa žalobca prípadne úspešne domáhal nejakej služobnosti spočívajúcej v práve prechodu, avšak takéto konanie doposiaľ žalobca neinicioval. Parcela č. 1957 je rozdrobená a to tak, že sú na ňu založené viaceré listy vlastníctva, ako LV č. XXXX, XX, XXXX, XXXX, XXXX, ako aj XX. Výlučným vlastníkom parcely zapísanej na LV XXXX, a to parcely č. XX/X je žalovaný, čo by mohlo v skutočnosti znamenať, že žalobca by mal požiadať v tomto prípade žalovaného a v ostatnom aj ďalších spoluvlastníkov o to, aby mu umožnili prípadné právo prechodu. V tomto konaní doposiaľ nebola zistená existencia žiadneho vecného bremena práva prechodu žalobcu.

7. Prvoinštančný súd poukázal na to, že v priebehu konania žalobca voči žalovanej v 2. rade I. P. zobral žalobu späť, pretože žalovaná v 2. rade darovala svoj podiel na nehnuteľnosti žalovanému E. Z. a súd konanie uznesením č. k. 19C/166/2013-168 zo dňa 20.1.2016, právoplatným dňa 11.3.2016 voči žalovanej v 2. rade zastavil.

8. Konštatoval, že rozsudkom č. k. 19C/166/2013-203 zo dňa 2.8.2017 Okresný súd Nitra žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie zamietnutie žaloby odôvodnil nedostatkom naliehavého právneho záujmu žalobcu na podanej žalobe. Uviedol, že rozhodnutím Obce O. pri F., stavebný úrad č. SP 54/2013/2014-004-Uh zo dňa 11.9.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.10.2014, bolo žalovanému uložené nepovolenú stavbu „Oploenie“ realizovanú na parcele žalovaného ako stavebníka č. 1959/2 a na cudzích pozemkoch - parc. č. 76/1, 76/2, 76/3 a 76/4 odstrániť, a to v lehote do 60 dní po nadobudnutí právoplatnosti uvedeného rozhodnutia. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, preto mal súd za to, že žalobca nemá na podanej žalobe naliehavý právny záujem, keďže správny orgán už vydal rozhodnutie, ktorého výkonom sa dosiahne stav, že nepovolená stavba postavená žalovaným bude odstránená. Naliehavý právny záujem žalobcu nie je daný aj z toho dôvodu, že ani odstránením nepovolennej stavby žalobca nedosiahne stav, že žalobca bude mať do svojho rodinného domu postaveného na parcele č. 1951, súp. č. 319 a na svoje pozemky parc. č. 1935/2, 1951, 1952, 1953 a 1954 umožnený nerušený prístup a príjazd motorovými vozidlami kategórie L, M, N, O, T, C, R, S, P, LS a V (ako ich špecifikoval v petite žaloby), keďže nerušenému prístupu týchto vozidiel bráni nielen nepovolená stavba, ale najmä spôsob riešenia vstupu žalobcu na jeho pozemok - parc. č. 1953, na ktorom má umiestnenú bránu, ktorú je možné otvoriť len na šírku 2,2 m a cez ktorú má problém prejsť aj svojím osobným motorovým vozidlom, čo bolo preukázané na ohliadke na mieste samom. Aj v prípade preukázania naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe by súd musel žalobu zamietnuť, pretože stranami sporu nie sú všetky subjekty, ktoré by v konaní ako strany sporu vystupovať mali. Voči zamietnutiu žaloby podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd žalobe vyhovie a prizná mu náhradu trov konania.

9. Uznesením č. k. 5Co/46/2018-237 zo dňa 20.2.2019 Krajský súd v Nitre rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 19C/166/2013-203 zo dňa 2.8.2017 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd predovšetkým uviedol, že pri vlastníckych žalobách (pozn. odv. súdu: pri susedských vlastníckych sporoch na plnenie) nie je potrebné skúmať existenciu naliehavého právneho záujmu. Zdôraznil, že žalobca sa ocitol v situácii, keď vykonateľné rozhodnutie stavebného úradu v dôsledku uplynutia času viac nie je možné nútene vykonať. Pokiaľ súd prvej inštancie zamietnutie žaloby odôvodnil tiež poukazovaním na skutočnosť, že žalobca sa nemôže dostať na svoj pozemok s parcelným č. 1953, pretože na tomto pozemku má žalobca umiestnenú bránu, ktorú je možné otvoriť len na šírku 2,2 m a má problém cez ňu prejsť aj svojím osobným motorovým vozidlom, s týmto záverom nie je možné súhlasiť, pretože ak sa žalobca (po prípadnom odstránení žiadaného) nedostane na svoj pozemok, je to len na jeho škodu, za ktorú si aj sám zodpovedá. Podstatou žaloby žalobcu je možnosť dostať práve sa ku svojmu pozemku. Za správny nepovažoval odvolací súd ani názor súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných. Súdu prvej inštancie bolo uložené v ďalšom konaní ustáliť, akej ochrany sa žalobca podanou žalobou domáha a pokiaľ žalobca poukazuje na oprávnenie vyplývajúce z vecného bremena, je potrebné objasniť, či vecné bremeno platne vniklo ako aj tú skutočnosť, či nezaniklo.

10. Žalobca návrhom zo dňa 22.11.2019 žiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby, ktorý vymedzil v dvoch petitoch. V prvom petite žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa takého konania na pozemku - parcela CKN č. 1957 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m² nachádzajúceho sa

na kat. území O. pri F., obec O. pri F., okr. F. (pričom pozemok nemá založený list vlastníctva), a to najmä zdržať sa na tomto pozemku akejkoľvek stavebnej činnosti, hromadenia násypov, zeminy, kamenia a iných prekážok, parkovania motorových vozidiel, odkladania hnuiteľných vecí (odpadkových kontajnerov) a pod., ktorými žalobcovi bráni v riadnom prístupe a prízjazde k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu zapísaných na LV č. XXX, nachádzajúcich sa v kat. území O. pri F., obec O. pri F., okr. F. a to parcela CKN č. 1935/2 - záhrada o výmere 70 m², parcela CKN č. 1951 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 411 m², parcela CKN č. 1952 - záhrada o výmere 558 m², parcela CKN č. 1953 - záhrada o výmere 297 m², parcela CKN č. 1954 - vinica o výmere 126 m², stavba - rodinný dom súp. č. 319, postavený na parcele CKN č. 1951 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 411 m². Druhým petitom žalobca požadoval, aby súd žalovanému uložil povinnosť odstrániť stavby - plot s betónovými základmi, jednokrídlovú plechovú bránu a plechové prístrešky z pozemku CKN č. 1957 - zastavané plochy a nádvorí o výmere 149 m² nachádzajúceho sa na kat. území O. pri F., obec O. pri F., okr. F. (pričom pozemok nemá založený list vlastníctva), a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca sa zároveň domáhal priznania náhrady trov konania.

11. Prvoinštančný súd poukázal na čl. 20 Ústavy SR týkajúci sa práva vlastníť majetok s tým, že právny poriadok na jednej strane priznáva vlastníčkovi veci určité oprávnenia, ale zároveň ho zaväzuje aj k povinnostiam a v neposlednom rade vlastníčkovi veci zakazuje obmedzovať vlastnícke práva iných vlastníkov. Občiansky zákonník niektoré z obmedzení vlastníckych oprávnení upravuje v ust. § 127 ods. 1 aplikovateľného predovšetkým na susedské vzťahy. Zo širšieho výkladu uvedeného zákonného ustanovenia ako aj s poukazom na vyššie citovaný výklad je zrejmé, že túto ochranu v rámci susedských práv možno priznať i vlastníčkovi vzdialenejších ako bezprostredne susediacich nehnuteľností.

12. Súd prvej inštalcie po vykonaní dokazovaní, ako uviedol, síce dospel k záveru, že stavba žalovaného vlastnícke právo žalobcu obmedzuje, toto obmedzenie však podľa názoru súdu nie je takej intenzity, že by tým žalobcovi hrozila nejaká škoda. Uvedené nebolo zistené ani z vyjadrenia Hasičského a záchranného zboru, na ktoré žalobca v priebehu konania poukazoval. Súd mal preukázané, že v prípade vzniku požiaru by sa z dôvodu obmedzenej šírky prístupovej cesty (parcely č. 1957) vozidlo hasičov nevedelo dostať bezprostredne k domu žalobcu, ale bolo by nutné vykonať zásah z ulice E. Q.. Toto konštatovanie však neznamená, že zásah by bol znemožnený, prípadne podstatnejším spôsobom sťažený. Takýto záver je podľa názoru súdu aplikovateľný i na prípadný zásah sanitky, ktorá rovnako ako vozidlo Hasičského a záchranného zboru vie v prípade potreby zastať najďalej na ulici E. Q. a následne zásah zrealizovať. Okrem poukazovania na nemožnosť prípadného zásahu hasičského vozidla a sanitky žalobca iné potenciálne hroziace nebezpečenstvo nevymedzil. Nárok žalobcu preto s poukazom na ustanovenie § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka tak nie je možné odôvodniť.

13. Súd v konaní ďalej skúmal, či je možné žalobcovi priznať oprávnenie nerušene prechádzať cez parcelu č. 1957 titulom služobnosti, resp. vecného bremena svedčiaceho v jeho prospech. Z vykonaného dokazovania považoval súd prvej inštalcie za preukázané, že nehnuteľnosť, na ktorej je stavba žalovaného postavená (parcela č. 1957) je účelovou komunikáciou. Táto parcela reg. „C“ č. 1957, ku ktorej nie je založený list vlastníctva, bola vytvorená z niekoľkých parciel reg. „E“ (parcely č. 76/1, 76/2, 76/3, 76/4, 77/3, 77/4, 429/200), ktoré sú podľa výpisov z listov vlastníctva vo vlastníctve viacerých osôb, medzi inými i žalovaného. Žalobcovi vlastnícke právo ani iný právny titul k parcele reg. „C“ č. 1957 ani k jednotlivým vyššie uvedeným parcelám reg. „E“ nesvedčí a nesvedčí mu ani nijaké oprávnenie z vecného bremena. Z pozemnoknižnej vložky č. 359 (č. I. 191 spisu) súd zistil, že k nehnuteľnostiam vo vlastníctve právnych predchodcov žalobcu neboli nijaké služobnosti zriadené. Práve naopak, žalobcovi právni predchodcovia boli zo služobností, ktoré boli k ich nehnuteľnostiam zriadené, v právnom postavení povinných a boli nimi obmedzovaní. V pozemnoknižnej vložke č. 359 je právo služobnosti zapísané medzi ťarchami a z uvedeného je zrejmé, že služobnosť bola zriadená v prospech vlastníkov parciel č. 77/5 a 78/2. Iný listinný dôkaz, ktorý by sa týkal nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, resp. jeho právnych predchodcov a z ktorého by vyplývalo nejaké právo vecného bremena, resp. služobnosti v prospech žalobcu, prípadne jeho právnych predchodcov súdu predložený nebol. Aj z ďalších pozemnoknižných vložiek, ktoré sú súčasťou spisu, súd zistil, že v minulosti boli služobnosti zriadené výlučne v prospech parciel č. 77/5 a 78/2 a tieto spočívali v práve priechodu peši a vozom (prípadne i odtok vody) cez parcely č. 76/1, 76/2, 76/3, 76/4, 77/4 ako aj ďalšie. Z grafickej identifikácie parciel č. 77/5 a 78/2 (č. I. 375) ako aj z identifikácie na č. I. 457 mal súd preukázané, že tieto pôvodné parcely č. 77/5 a 78/2 nie je možné stotožniť s nehnuteľnosťami žalobcu, z čoho je zrejmé, že žalobcovi, resp. predchádzajúcim vlastníčkovi jeho nehnuteľností právo služobností nikdy nesvedčalo.

14. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že hoci parcela č. 1957 nie je vlastníctvom žalobcu a žalobcovi vo vzťahu k tejto parcele nesvedčí ani nijaké iné oprávnenie (či už titulom vecného bremena alebo služobnosti), už zo samotnej skutočnosti, že ide o verejnú účelovú komunikáciu, je možné vyvodiť, že žalobca nepochybne má právo po tejto parcele prechádzať, pričom tak ako už súd konštatoval vyššie, v prejazde cez parcelu č. 1957 mu neoprávnená stavba žalovaného bráni, zavádza. Nárok žalobcu, ktorým sa voči žalovanému domáhal uloženia povinnosti stavbu odstrániť požadovaný žalobcom v petite č. 2 žaloby tak súd považoval za dôvodný a tomuto vyhovel s poukazom na ust. § 126 ods. 1 a a § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovanému umožnil splniť si povinnosť odstrániť stavbu v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, čo je aj v súlade s požadovaným petitom žalobného návrhu.

15. Pokiaľ ide o prvý petit žaloby, ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať konania na pozemku parc. č. 1957 akejkoľvek stavebnej činnosti, hromadenia násypov, zeminy, kamenia a iných prekážok, parkovania motorových vozidiel, odkladania hnutelných vecí, ktorými má žalovaný žalobcovi brániť v riadnom prístupe a príjazde k jeho nehnuteľnostiam, súd v tejto časti žalobu zamietol. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo, že žalobca, hoci v priebehu konania poukazoval na neoprávnenú stavbu žalovaného, v podstate nepreukázal, že žalovaný má na pozemku parc. č. 1957 vykonávať aj inú (ďalšiu) stavebnú činnosť alebo žalobcovi akýmkoľvek iným spôsobom v prejazde cez uvedenú parcelu brániť. Za účelom preukázania takéhoto konania žalovaného neboli zo strany žalobcu predložené ani navrhnuté ďalšie dôkazy.

16. Prvoinštančný súd v tomto rozhodnutí s poukazom na ust. § 162 ods. 3 CSP zároveň zamietol návrh žalovaného na prerušenie tohto konania, pretože sa nestotožnil s potrebou toto konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania pred staveným úradom, v ktorom stavebný úrad konaná o dodatočnom povolení, resp. odstránení stavby. Rovnako sa nestotožnil s názorom, že toto konanie by malo byť v časti rozhodovania o nariadení odstránenia stavby zastavené. Je zrejmé, že konanie pred staveným úradom bolo iniciované ešte v roku 2013, teda pred siedmimi rokmi a doteraz nevedlo ani k dodatočnému povoleniu spornej stavby ani k jej reálnemu odstráneniu. Z vyjadrenia žalovaného v odvolaní voči rozhodnutiu o stavebného úradu zo dňa 28.1.2020, ktorým bol žalovaný vyzvaný na doplnenie žiadosti o dodatočné povolenie stavby o ďalšie doklady navyše vyplýva, že žalovaný sám ani nemá záujem na tom, aby bolo konanie pred stavebným úradom skončené a stavba bola v čo najkratšej lehote povolená, práve naopak. Aj v tomto podaní (odvolaní) žalovaný argumentuje nutnosťou zadovážiť ďalšie doklady (ktoré mimochodom mohol stavebnému úradu predložiť aj sám a to už oveľa skôr) a ďalej poukazuje na možnú potrebu prerušenia konania pred stavebným úradom do skončenia tohto súdneho konania. Pokiaľ žalovaný v konaní argumentoval nedostatkom naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe, súd prvej inštancie (tiež s poukazom na záväzný právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v uznesení č. k. 5Co/46/2018 zo dňa 20.2.2019) uvádza, že pri tomto type žaloby nie je nutné, aby žalobca naliehavý právny záujem preukazoval.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, a to podľa zásady úspechu. Predmetom tohto konania boli v zmysle uznesenia súdu č. k. 19C/166/2013-357 zo dňa 4.12.2019, ktorým súd na návrh žalobcu zmenu petitu žaloby pripustil, dva petty žaloby, o ktorých súd po vykonaní dokazovania rozhodol tak, že v 1. petite žaloby žalobu zamietol a v 2. petite žalobe vyhovel. Možno konštatovať, že každá zo strán sporu bola v tomto konaní úspešná čiastočne, nárok na náhradu trov konania preto súd nepriznal ani jednej zo strán.

18. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v rozsahu zamietajúceho výroku (výrok č. III) a výroku o náhrade trov konania (výrok IV.) v zákonnej lehote odvolanie žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti zmenil a vyhovel žalobe a priznal nárok na náhradu trov konania. Poukazoval na výpoveď svedkyne pani E. H. pred Okresným súdom v Nitre, ktorú museli záchranári z lekárskej pohotovosti z jej rodinného domu niesť na nosidlách, pretože sa k jej domu po zúženej prístupovej ceste parc. č. 1957 nemohli nijako dostať sanitkou. Žalovaný E. Z. tam do cesty úmyselne vykladal odpadové nádoby, čím nakopil hŕbu kamenia tak, že po verejnej prístupovej účelovej komunikácii úmyselne vykladal odpadové nádoby, či nakopil hŕbu kamenia tak, že po verejnej prístupovej účelovej komunikácii spôsobil problémy s prístupom do vlastných rodinných domov E.. P. a M. H.). To sú také typické susedské schválnosti a naprieky, ktoré každý všeobecný súd pozná neúrekom. Na základe výzvy Okresného súdu v Nitre čís. K.: 19C/166/2013 zo dňa 30.10.2019, ktorú PZ žalobcu elektronickou poštou prevzal dňa 15.11.2019, žalobca upravil petit (t. j. súdny výrok č. III). Výkon vlastníckeho práva

nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do výkonu práv ostatných vlastníkov a ostatných osôb. Žalobca poukázal najmä na body č. 16 až č. 47 odôvodnenia rozsudku, v ktorých sa vôbec nehodnotil skutkový stav z pohľadu zamietnutého petítu. Ani z iných bodov odôvodnenia nevyplýva, že by sa týmto okresný súd vôbec zaoberal - iba v bode č. 80 súd uviedol, že žalobca vraj nepreukázal, že by žalovaný mal vykonávať aj inú (ďalšiu) stavebnú činnosť alebo žalobcovi akýmkoľvek iným spôsobom v prejazde cez uvedenú parcelu brániť. To potom malo konsekvencie na body č. 83, č. 84 a č. 85 v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré žalobca vidí tiež ako nespravodlivé. Napríklad zo zápisnice z obhliadky na mieste samom zo dňa 22.10.2015 vyplýva, že žalovaný nepoprel, že by na príjazdovej ceste parkoval svoje autá a v podstate toto aj potvrdil, keď sa žalovaný vyjadril, že by autá preparkoval. V súvislosti s tým žalobca poukazuje aj na žiadosť žalobcu adresovanú OÚ Nitra - odbor dopravy ešte zo dňa 28.8.1997, kde sa tiež sťažuje na zlé parkovacie návyky žalovaných. Toto je zachytené aj v súdnom spise. Okrem toho žalobca predložil do súdneho spisu niekoľko fotografií, z ktorých vyplýva, že žalovaný na prístupovej ceste parkuje, odkladá si tam smetné nádoby, navršuje tam kamene a hlinu a pod. O týchto okolnostiach žalobca aj vypovedal na súde.

19. Žalobca nesúhlasil ani s výrokom č. IV. Okresný súd v Nitre v bode č. 83, bode č. 84 a bode č. 85 rozsudku čís. K.: 19C/166/2013 zo dňa 12.8.2020 nepriznal žalobcovi náhradu trov konania, vraj mal iba 1/2 úspech. Žalobca si teda uplatňuje aj trovy konania (súdny poplatok a iné výdavky), resp. aj trovy právneho zastúpenia (vypočítané nižšie). Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti a z dôvodu, že žalovaný hrubo vybočil z akceptovaných susedských konsekvencií, zneužil svoje právo na úkor výkonu práva žalobcu a to zjavne nad mieru primeranú pomerom v spojitosti s ustanoveniami § 126, ods. 1, § 127 ods. 1 a § 3 ods. 1 OZ - čím dlhodobo obťažuje a priamo ohrozuje vlastnícke práva a bezpečnosť žalobcu, sťažuje bezproblémový prístup k nehnuteľnosti.

20. Proti napadnutému rozsudku podal v rozsahu výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a vyhovujúceho (druhého) výroku odvolanie žalovaný. Uviedol, že súd náležite nevyhodnotil, že žalovanému v súčasnosti prebieha podľa ustanovenia § 58 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) a ust. § 118 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon) konanie začaté stavebným úradom o odstránení resp. dodatočnom stavebnom povolení stavby realizovanej bez stavebného povolenia. Stavebný úrad vydal rozhodnutie č. SP 123/2018-004-Uh dňa 2.5.2018, ktorým bolo nariadené stavebníkovi - žalovanému odstránenie predmetnej stavby. Toto rozhodnutie v zákonnej lehote napadol odvolaním žalovaný E. Okresný úrad Nitra sp. zn. OU-NR-OVBP2-2018/027927-002 dňa 8.8.2018 rozhodol ako odvolací orgán v správnom konaní tak, že zrušil rozhodnutie obce O. zo dňa 2.5.2018 podľa ustanovenia § 59 odsek 3 správneho poriadku z dôvodu porušenia § 3, 32 odsek 1 správneho poriadku a vec vrátil Obci O. pri F. na nové prejednanie a rozhodnutie. Tento skutkový a právny stav súd prvej inštancie nerešpektoval a náležite sa neoboznámil s obsahom spisu správneho orgánu, tento spis nebol ani náležite oboznámený v konaní pred súdom. Inak by súd zistil, že doposiaľ správny orgán I. stupňa nezistil presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom neobstaral potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom tento správny orgán nie je viazaný len návrhmi účastníkmi konania. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Súd prvej inštancie nedostatočne vyhodnotil, a preto zle rozhodol keď nevenoval pozornosť najmä tej skutočnosti, že žalovaný má na správnom orgáne žiadosť o dodatočné povolenie stavby a úlohou správneho orgánu je posúdiť či dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom. Ak je stavba postavená na cudzom pozemku stavebný úrad najskôr vyhodnotí súlad s verejným záujmom a pokiaľ je tento záujem preukázaný, postupuje podľa ustanovenia § 137 stavebného zákona občiansko-právnych a iných námietkach. Podľa ustanovenia § 88a odsek 3 stavebného zákona ak vlastník stavby pri ktorej sa preukáže, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami, v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo jej časti, alebo že má k tomuto pozemku iné právo (§ 58 odsek 2) a vlastník zastavaného pozemku alebo jeho časti s dodatočným povolením nesúhlasí, stavebný úrad odkáže vlastníka pozemku na súd a konanie preruší (§ 137). Konanie o stavbe zostane prerušené až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci. Takto doposiaľ stavebný úrad nepostupoval a koná ďalej vo vlastnej právomoci, toto konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené. Žalovanému v tomto konaní vyplývajú rôzne povinnosti a tento poskytuje súčinnosť. Dôležité je najmä to, aby stavebný úrad v novom konaní vyzval stavebníka - žalovaného. Dôležitým najmä je, či stavba oplotenia bráni premávke na pozemnej komunikácii. Týmto všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam súd nevenoval náležitú pozornosť, a preto rozhodol nesprávne. Podľa § 88a odsek 2 Stavebného zákona, ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote, alebo ak sa na

ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby. Predovšetkým si súd prvej inštancie neustálil, či parcela č. 1957, ktorá nemá založený list vlastníctva, zodpovedá kritériám v zmysle § 1 odsek 2 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len cestný zákon). Podľa jeho názoru parcela č. 1957, na ktorej sa stavba nachádza nezodpovedá kritériám cestného zákona. V aktuálnom právnom stave na túto parcelu sú založené ďalšie listy vlastníctva a okrem iného žalovaný je výlučným vlastníkom parc. 66 /2 zapísanej na LV č. XXXX. Je možné sa stotožniť so stanoviskom Obce O. pri F. kde je uvedené, že stavba oplotenia žalovaného prejazd cez parc. č. 1957 neobmedzuje a žalobca E.. P. nemá zriadené vecné bremeno k právu prechodu cez par. č. 1957.

21. Doposiaľ, ak sa zameriame na výklad § 22 odsek 3 cestného zákona o členení účelových komunikácií na verejné a neverejné, tak verejnú účelovú komunikáciu môže príslušná obec vyhlásiť za neverejnú len so súhlasom jej vlastníka. Doposiaľ zrejme obec O. verejnú účelovú komunikáciu nevyhlasovala za neverejnú. Podľa názoru súdu I. stupňa práve obmedzenie na príjazdovej ceste k uvedeným nehnuteľnostiam je predmetom súdneho konania. Tento výklad súdu je nenáležitý, žalobca nie je za súčasného skutkového a právneho stavu žiadnym spôsobom obmedzovaný. Žalobca nemá ako vlastník nehnuteľnosti prístup k nim sťažený, tento môže voľne a bezproblémovo prechádzať. Predčasný je názor súdu, že stavba spôsobuje žalobcovi obmedzenie. Aj keď je stavba v súčasnosti v rozpore s platnými právnymi predpismi, legalizácia stavby prebieha v inom konaní tak ako je to uvedené vyššie. Konanie o stavbe na stavebnom úrade nie je doposiaľ právoplatne skončené. V zásade parc. č. 1957 nie je vlastníctvom žalobcu a žalobcovi vo vzťahu k tejto parcele nesvedčí nijaké iné oprávnenie či už titulom vecného bremena alebo služobnosti, bolo by vhodné, keby prípadne žalobca využil tieto spomenuté právne inštitúty vo svoj prospech. Za takto zisteného skutkového a právneho stavu súd nesprávne vyhodnotil že parc. č. 1957 je verejná účelová komunikácia. Nárok žalobcu, ktorý priznal súd žalobcovi, a to, že je potrebné stavbu odstrániť, tak ako je to v petite 2 žaloby, je nenáležitý. Súd z týchto vyššie uvedených dôvodov nepostupoval zákonne keď vyhovel žalobe s poukazom na ustanovenia § 126 odsek 1 a § 127 odsek 1 Občianskeho zákonníka. Z týchto vyššie uvedených dôvodov navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť. Zároveň navrhuje, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol.

22. Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaného tak, že E. Z. sa dostatočne nevenoval obsahu rozsudku Okresného súdu v Nitre, ale výhradne správne stavebnému konaniu na Okresnom úrade v O. V tomto správnom konaní ho však zastupuje úplne iná, odlišná obchodná spoločnosť. PZ žalovaného M. Z. v tomto súdnom konaní obchodná spoločnosť JUDr. I. MUZIKOVÁ, s.r.o. oficiálne požiadala Okresný súd v Nitre o prerušenie súdneho konania, pretože práve prebieha správne konanie na Stavebnom úrade obce O. pri F.. PZ stavebníka M. Z. v správnom konaní zastupuje iná obchodná spoločnosť JUDr. M. MUZIKA, s. r. o., ktorá taktiež požiadala Stavebný úrad v O. pri F. o prerušenie správneho konania, pretože práve prebieha súdne konanie na Okresnom súde v Nitre. Uviedol, že pred siedmymi rokmi 1.10.2012 žalobca písomne oslovil Obecný úrad v O. pri F. (bývalý starosta Ľ. G.), z dôvodu znovuzískania bezproblémového prístupu k jemu patriacich nehnuteľností. Podľa listu vlastníctva má mať účelová komunikácia dnes označená ako parc. č. 1957 výmeru 149 m². Dĺžka tejto parcely bola 39 m, šírka pri vchodovej bráne žalobcu E.. P. bola 3,80 m, šírka pri vjazde z ul. E. Q. v O. pri F. na prístupovú komunikáciu iba 2,78 m. Ďalej uviedol opakovane to, čo uviedol vo svojom odvolaní. Uviedol, že sa zbytočne nádejal aj podľa stavebného zákona, že Stavebný úrad v O. pri F. začne promptne konať a v najbližšom čase sa dočká tak nápravy protiprávneho stavu. Nakoniec Stavebný úrad Nitra vydal rozhodnutie č. j.: OU-NR-OVBP2-2018/027927-002 zo dňa 8.8.2018, podľa ktorého E. Z. bol v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia povinný uviesť parcelu č. 1957 do pôvodného stavu. Tri roky nič vo veci nerobil (od rozhodnutia Obce č. j.: SP 54/2013/2014-004-Uh zo dňa 11.9.2014). V tomto správnom spore boli účastníkmi: Obec Ivanka pri Nitre (Stavebný úrad) a E. Z.. V tomto správnom spore však nebol účastníkom E.. J, P. (vraj nie je bezprostredný sused!). Žalobca nemal žiadne reálne možnosti, ani právne inštrumenty účinne zasahovať do tohto právneho stavebného vzťahu, hoci sa ho bytostne týka. Vychádzajúc zo skutkového stavu veci a jej právneho posúdenia je preto nesporné, že žalobca spĺňa podľa hmotného práva všetky predpoklady na plnú aktívnu legitimáciu pre domáhanie sa ochrany (pozri III. súdny výrok) priznanej mu ustanovením § 127 ods. 1 OZ v spojitosti s ustanovením § 3 ods. 1 OZ voči žalovanému, t. j. má neodňateľné právo domáhať sa výroku súdu, ktorým tento vysloví aktívnu povinnosť žalovanému zdržať sa na pozemku parc. č. 1957 akejkoľvek stavebnej činnosti, hromadenia násypov, zeminy, kamenia, odpadových nádob a kontajnerov a iných prekážok, parkovania motorových vozidiel, odkladania hnutelných vecí a pod., ktorými žalobcovi bráni v riadnom prístupe a príjazde k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu.

23. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Nitre v jeho časti a to vo výroku III. považuje za nedôvodné a nenáležité. Súd prvej inštancie nárok žalobcu správne a zákonne zamietol. Proti rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote včas odvolanie, ktoré úzko súvisí s právne významnou skutočnosťou, a to, že v správnom konaní prebieha konanie spojené s žiadosťou o dodatočného stavebného povolenia dokončenej stavby „oplotenie“, parc. č. 1959/1,1959/2,1977/1,1957 v kat. Úz O. pri F.. Žalobca nepreukázal, že by žalovaný mal vykonávať aj inú ďalšiu stavebnú činnosť alebo že by žalobcovi akýmkoľvek iným spôsobom bránil v prejazde cez parcelu 1957. Že žalobca považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu nespravodlivé, v ktorom zamietol jeho nárok v bode III. rozsudku je subjektívny pocit žalobcu.

24. Žalobca doručil následne podanie označené ako doplnenie dôkazov. Žalobca doručil v priebehu odvolacieho konania aj podanie, v ktorom uviedol, že v spore došlo k zásadnej zmene. Žalovaný sa podriadil rozsudku a posunul svoj plot na pôvodnú hranicu. Následne žalobca predložil odpoveď Obce O. pri F. zo dňa 27.11.2020 s oznámením o odstránení stavby oplotenia.

25. Žalovaný následne doručil podanie, ktorým oznámil, že príslušný stavebný úrad vydal dodatočné stavebné povolenie nepovolennej dokončenej stavby: „Oplotenie“ na pozemku parc. číslo 1958, 1959/1, 1959/2 katastrálne územie O. pri F.. Stavebný úrad prerokoval v uskutočnenom konaní predloženú žiadosť stavebníka E. a vydal dodatočné stavebné povolenie s tým, že podľa § 82 Stavebného zákona vydal rozhodnutie a to povolenie užívania stavby „Oplotenie“. Toto rozhodnutie si dovoľuje zaslať v prílohe a to z toho dôvodu, že žalobca E.. D. P. podal Okresnému súdu v Nitre oznámenie, v ktorom tvrdí, že malo dôjsť k zásadnej zmene, pri ktorej žalovaný E. Z. sa mal podriadiť rozsudku Okresného súdu. Tvrdenie žalobcu je zavádzajúce, pretože žalovaný E. Z. sa nepodriadil rozsudku Okresného súdu v F., ale len v stavebnom konaní pred stavebným úradom obce O. pri Nitre žiadal o dodatočné stavebné povolenie - oplotenie na pozemku parc. č. 1958, 1959/1, 1959/2 v kat. území O. pri F.. Skutkový a právny stav, ktorý napadol v odvolaní žalovaný E. Z. nemal nič spoločné so stavebným konaním, pretože toto sa viedlo úplne samostatne nezávisle od sporu, ktorý vyvolal žalobca E.. D. P.. Zároveň si dovoľuje poznamenať, že na parceliach kde E. Z. bolo vydané dodatočné stavebné povolenie na oplotenie sa nenachádza žiadna účelová komunikácia, nakoľko v územnom pláne obce O. pri F. nie je takáto prístupová cesta evidovaná. Žalobca E.. J. P., ktorý vyvolal tento súdny spor, doposiaľ nepreukázal, že cez predmetné parcely vyššie uvedené má zriadené nejaké vecné bremeno práva prechodu.

26. Na výzvu odvolacieho súdu žalobca oznámil, že v závere súdneho konania žalovaný E. Z. nakoniec vyhovel žalobcovi E.. D. P. v plnom rozsahu, na základe čoho žalobca berie žalobný návrh späť v celom rozsahu. V zmysle ustanovenia § 144 a nasl. v nadväznosti na § 256, ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. však vznikli trovy konania pred súdom. Stalo sa tak v dôsledku správania sa žalovaného, keďže sa vzala žaloba i späť, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný uhradiť trovy konania. Z doterajšieho priebehu konania, ako aj z predložených dôkazov je zrejmé, že žalobný návrh žalobcu bol podaný dôvodne, a len v dôsledku správania sa žalovaného vzal žalovaný svoj žalobný návrh späť. Žalobca však žiada, aby bol žalovaný zaviazaný náhradou trov konania, náhradou súdneho poplatku, ako aj za tie úkony právnej služby, ktoré vznikli pred a po podaní žaloby.

27. Na výzvu súdu žalovaný odvolaciemu súdu oznámil, že súhlasí so späťvzatím žaloby žalobcom. Nesúhlasí však s tvrdením, že žaloba bola vzatá späť v dôsledku správania sa žalovaného. Samotný petit bol žalobcom opakovane menený. Stavba oplotenia žalovaného bola legalizovaná v správnom konaní vedenom na Obecnom úrade O. pri F. Žalobca nemá ani nikdy nemal zriadené vecné bremeno práva prechodu po pozemkoch, ktoré sú z časti výlučným vlastníctvom žalovaného a v ďalšej časti je podielovým spoluvlastníkom. Žalobca prístup na svoju nehnuteľnosť užíva doposiaľ bez právneho dôvodu. Správanie žalovaného v tomto súdnom konaní nemohlo mať za následok späťvzatie žaloby. Žalovaný žiadal priznať náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v tomto konaní.

28. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že v predmetnej veci bol daný dôvod pre postup podľa § 370 CSP, v dôsledku čoho odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby, zrušil napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu a konanie zastavil.

29. S účinnosťou od 1.7.2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová

právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

30. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

31. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

32. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

33. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

34. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ako aj žalovaný podali voči napadnutému rozsudku (žalobca vo výrokoch o zamietnutí zvyšku žaloby a o náhrade trov konania a žalovaný vo výrokoch o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a vyhovujúcom výroku vo veci) odvolania, nastal suspenzívny účinok (nadobudnutia) právoplatnosti vo vzťahu k celému rozsudku. V čase odvolacieho konania bola teda žaloba žalobcom vzatá späť v celom rozsahu v čase, kedy rozsudok nenadobudol právoplatnosť.

35. Tým bol daný dôvod pre postup v zmysle § 370 ods. 1 CSP, keďže žalobca zobral svoju žalobu účinne späť v celom rozsahu, t. j. spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o jeho vôli. Žalovaný sa k späťvzatiu žaloby žalobcom v súdom určenej lehote vyjadril súhlasne. Vzhľadom na to, že odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby, zrušil zároveň odvolaniami napadnutý rozsudok a konanie zastavil postupom podľa § 370 ods. 2 CSP.

36. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

38. Vzhľadom na to, že odvolací súd zastavil konanie, vo veci rozhodol aj o náhrade trov celého konania tak, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo podľa § 256 ods. 1 CSP, pretože žalobca zavinil zastavenie konania čiastočne a čiastočne pre správanie žalovaného prišlo k zastaveniu konania. Odvolací súd poukazuje na to, že nepreskúmal vecnú správnosť rozsudku, avšak výsledkom rozhodovacej činnosti prvoinštančného súdu bol jednak vyhovujúci II. výrok, ktorým čiastočne vyhovel žalobcovi a taktiež zamietajúci III. výrok, v ktorom bol úspešný žalovaný. Za situácie, že žalobca zobral žalobu späť v celom rozsahu odvolací súd vyhodnocoval podiel správania žalovaného a dôvody vedúce k späťvzatiu žaloby žalobcom v celom rozsahu (ďalej len otázky zavinenia a správania). Odvolací súd v rámci odvolacieho konania vyzýval žalobcu na vyjadrenie, či trvá na požadovanej žalobe z dôvodu, že tento odvolaciemu súdu oznámil, že došlo v spore k zásadnej zmene a žalovaný sa podriadil rozsudku a posunul plot.

39. Odvolací súd konštatuje, že po súdom prvej inštancie pripustenej zmene petitu sa uplatnenými procesnými nárokmi, a to prvým procesným nárokom domáhal žalobca, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa takého konania na pozemku - parcela CKN č. 1957 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m² nachádzajúceho sa na kat. území O. pri F., obec O. pri F., okr. F., a to najmä zdržať sa na tomto pozemku akejkoľvek stavebnej činnosti, hromadenia násypov, zeminy, kamenia a iných prekážok, parkovania motorových vozidiel, odkladania hnutelných vecí (odpadkových kontajnerov) a pod., ktorými žalobcovi bráni v riadnom prístupe a príjazde k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu zapísaných na LV č. XXX, nachádzajúcich sa v kat. území O. pri F., obec O. pri F., okr. F. a to parcela CKN č. 1935/2 - záhrada o výmere 70 m², parcela CKN č. 1951 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 411 m², parcela CKN č. 1952 - záhrada o výmere 558 m², parcela CKN č. 1953 - záhrada o výmere 297 m², parcela CKN č. 1954 - vinica o výmere 126 m², stavba - rodinný dom súp. č. 319, postavený na parcele CKN č. 1951 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 411 m². Druhým procesným nárokom žalobca požadoval, aby

súd žalovanému uložil povinnosť odstrániť stavby - plot s betónovými základmi, jednokrídlovú plechovú bránu a plechové prístrešky z pozemku CKN č. 1957 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m² nachádzajúceho sa na kat. území O. pri F., obec O. pri F., okr. F., (pričom pozemok nemá založený list vlastníctva), a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca sa zároveň domáhal priznania náhrady trov konania.

40. V rámci posudzovania otázky úspechu odvolací súd vychádzal jednak zo záverov, ktoré učinil v priebehu odvolacieho konania ohľadne otázky zavinenia a správania, ale taktiež musel prihliadnuť na závery neprávoplatného (a zrušovaného) rozsudku prvoinštančného súdu tak, aby dokázal stanoviť do akej miery bolo konanie zastavené pre správanie žalovaného a do akej miery v dôsledku zavinenia žalobcu. Dokazovanie v rámci činnosti prvoinštančného súdu za situácie, že dospel k záveru v podobe prejednávania a (aj keď neprávoplatného) rozhodnutia sa musí pri posudzovaní uvedených otázok zobrať do úvahy, pretože v dokazovaní pred súdom prvej inštancie bolo naplno rozvinutá aktivita smerujúca k zisteniu skutkového stavu.

41. Odvolací súd teda vychádzal zo záverov prvoinštančného súdu, že žalobca bol úspešný v časti žaloby o odstránenie stavby - plotu, pričom bolo možné aj z obsahu podaní žalobcu v odvolacom konaní zistiť, že plot bol posunutý, čo v konečnom dôsledku nerozporoval ani žalovaný, ktorý len argumentoval, že nekonal tak v dôsledku existencie napadnutého rozsudku, ale v dôsledku ďalšej činnosti v rámci administratívnoprávneho usporiadania. Odvolací súd považuje konanie žalovaného, že pre svoje správanie, tým že plot posunul (odstránil z pôvodného osadenia) naplnil to, čo mal uložené v napadnutom rozsudku. Odvolací súd konštatuje, že v časti druhého výroku napadnutého rozsudku, a teda jeden z procesných nárokov bol naplnený (činnosťou) správaním žalovaného, preto možno konštatovať, že žalobca v tejto časti zbral žalobu späť pre správanie žalovaného, v dôsledku jeho procesného zavinenia.

42. Pokiaľ išlo o procesný nárok (prvoinštančným súdom zamietnutý) týkajúci sa procesného návrhu, ktorým sa žalobca domáhal aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa takého konania na pozemku - parcela CKN č. 1957 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m² nachádzajúceho sa na kat. území O. pri F., obec O. pri F., okr. F., a to najmä zdržať sa na tomto pozemku akejkoľvek stavebnej činnosti, hromadenia násypov, zeminy, kamenia a iných prekážok, parkovania motorových vozidiel, odkladania huteľných vecí (odpadkových kontajnerov) a pod., ktorými žalobcovi bráni v riadnom prístupe a príjazde k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu, v tejto časti odvolací súd konštatuje zavinenie zastavenia konania na strane žalobcu. Odvolací súd poukazuje na závery prvoinštančného konania (ktoré vzišli z riadneho dokazovania), že aj keď žalobca v priebehu konania poukazoval na neoprávnenú stavbu žalovaného nepreukázal, že žalovaný na pozemku parc. č. 1957 vykonával aj inú (ďalšiu) stavebnú činnosť, alebo žalobcovi akýmkoľvek iným spôsobom v prejazde cez uvedenú parcelu brániť. Za účelom preukázania takéhoto konania žalovaného neboli zo strany žalobcu predložené ani navrhnuté ďalšie dôkazy. Za takejto situácie nebolo možné odvolacím súdom konštatovať opak, a teda to, že žalovaný pôvodne vykonával činnosti brániace prístupu (riadnemu užívaniu) k nehnuteľnosti a následne v priebehu odvolacieho konania svojím správaním naplnil pôvodne uplatnený (aj keď prvoinštančným súdom zamietnutý) procesný nárok.

43. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie o tom, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania sa týka aplikácie ust. § 255 ods. 1 CSP, pretože každá zo strán konania voči druhej mala rovnaký podiel na zavinení zastavenia konania. Uvedené sa týka rozhodnutia o náhrade trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

44. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).